

Išvyka „Vydūno keliais“

Gegužės 18 dieną Šiaulių Gegužių progimnazijos 5-8 klasių mokiniai ir juos lydintys mokytojai, vykome į Bitėnus – filosofo, rašytojo, kultūros veikėjo Vydūno kraštą. Ši išvyka integravo profesinį informavimą, gamtos, istorijos, lietuvių raštijos dalykus.

Ekskursiją pradėjome nuo Rambyno kalno, kur mus pasitiko pasakorės gyslelę turinti gidė Giedrė. Nuo kalno atsivėrė išpūdingi gamtos vaizdai: į Mažąją Lietuvą (Kaliningrado sritį), Lietuvos istorijai ir kultūrai svarbius Ragainės ir Tilžės miestus, Nemuno vingius, potvynio vandenimis užliejamas pievas, Nemuno delta. Gidė labai įdomiai mums pasakojo apie Rambyno kalną, su juo susijusius padavimus, ant jo vykstančias šventes; paminėjo, kad išties ne Palangoje, bet būtent Rambyno kalno šlaite buvo parodytas ir pirmasis lietuviškas spektaklis. Kadangi Rambyno kalnas – skalvių (baltų) genties šventvietė, tai kalno viršūnėje visi, kad ir kur bebūtume, prisiekėme mylėti ir gerbti savo šalį Lietuvą. Paslaptingas kalnas vieną po kitos dalino ir paslaptingas užduotis, pavyzdžiui, reikėjo leidžiantis nuo kalno susikaupti ir suskaičiuoti laiptelių pakopas, o tada, jei teisingai suskaičiuoji, turi teisę kopti į Rambyno kalno viršų kitais laipteliais ir prašyti baltiškųjų dievų malonių sau ar savo artimiesiems. Nuo kalno lengvai nusileidome (nors tiksliai suskaičiuoti laiptelius pavyko ne visiems), bet užkopti į viršų prireikė nemažai jėgų.

Po to mus gidė nuvedė į Rambyno regioninio parko Lankytojų centrą. Čia ekspozicija supažindina su Rambyno apylinkių istorija ir gamta, o puiki Vydūno fotografijų paroda atskleidė jo gyvenimo kelią: pamatėme ir pirmąją, ir paskutiniąją Vydūno nuotrauką. Nemažai sužinojome apie lietuvininkų kultūrą: jų vestuvinius papročius, aprangos ypatumus, tarpusavio santykius.

Apsilankėme ir Mažosios Lietuvos panteonu vadinamose Bitėnų kapinaitėse. Tai Martyno Jankaus, Viliaus Storostos – **Vydūno**, Valterio – Kristupo Banaičio, Jono Vanagaičio, Elenos Grigolaitytės – Kondratavičienės, Aleksandro Žvinakio amžinojo poilsio vieta.

Nuo kultūrinių dalykų toliau leidomės minti gamtos paslaptis. Įdomu buvo apžiūrėti baltųjų gandrų koloniją, kuri įsikūrusi Bitėnuose – kaimo viduryje, pušyne (beje, šiaip jau baltieji gandrai spygliuočiuose lizdų nesuka). Pamatėme vienoje vietoje daug gandrų lizdų, kurių skaičius kinta nuo 23 iki 18. Sužinojome apie gandrų polinkius, jų keistynes, netgi šeimynines dramas...

Na ir pagaliau – plaukimas Nemuno upe, turistams pritaikytu laivu. Vaikų neišgąsdino nei prapliupusi liūtis, nei perkūnija su žaibais – buvo smagu. Susipažinome su laivo kapitono darbu, pamatėme, kiek daug atsakomybės tenka kapitonui, kad keleiviai savo kelionės tikslą pasiektų saugiai.

Apžiūrėjome ir įžymiąją „Raganų eglę“, turinčią 17 kamienų. Ši gražuolė 32,5 m aukščio!

Gaila, bet dėl trumpesnės darbo dienos penktadienį nebespėjome aplankyti planuotos Vilkyškių pieninės, kur turėjome pamatyti, kaip gaminami populiarūs pieno produktai. Bet „nuostoliams kompensuoti“ užsukome į firminę Vilkyškių pieninės parduotuvę, esančią Tauragėje, ir pigiai apsipirkome. Tikime, kad namiškiai parvežtomis lauktuvėmis nenusivylė!

Smagiai nusiteikę grįžome namo.

Informaciją parengė mokyt. R.Balčiūnienė, B.Petkuvienė